

Hersentransplantatie

De Arturia MatrixBrute kreeg onlangs z'n eerste grote systeemupdate naar versie 2.0. Waar normaal met een update wat kleine dingen worden veranderd en bijgewerkt, is de MatrixBrute hiermee een nog veel interessantere synth geworden. Wat zijn die nieuwe functies?

door **Ruud Lekx**
ruud@interface.nl

Ik was zo onder de indruk van de MatrixBrute die ik voor Interface 207 recenseerde, dat ik 'm niet meer terug wilde geven. Nadat ik de spaarrekening had geplunderd en enkele andere synths had verkocht, heb ik dat exemplaar dus gekocht - het is met afstand mijn duurste synth ooit. Maar ik had tijdens de review al gezien wat er allemaal mogelijk was, en dan doel ik met name op de integratie van onderdelen van de synth met eurorack-modules via de twaalf cv-in/outs achterop. Dus zo kon ik het voor mezelf ook een beetje rechtpraten: je koopt niet alleen een synth, maar ook meteen een halve modular!

In de jaren die volgden, bleek de MatrixBrute een geniale synth die echter ook best wat nukken had. Met vele daarvan kon ik best leven, en voor andere vond ik creatieve oplossingen. Om de sequencer net zo te bedienen als de arpeggiator gebruik ik bijvoorbeeld een Retrokits kabel met een custom stukje software erop. Maar er waren ook minder tevreden klanten: er werd geklaagd over gebrekkige midiclock sync (waar ik als sync-freak nu juist helemaal geen last van had) en het lange wachten op

beloofde functies – de matrix-arpeggiator volgde pas een jaar na release. De lijst van klachten/aanpassingen werd steeds langer en Arturia hulde zich lang in stilzwijgen.

Tegelijkertijd ontstonden er steeds meer ideeën in de afdeling 'wat als'; mensen realiseerden zich dat de Brute met wat aanpassingen nog oneindig veel coolere dingen zou kunnen doen. Ook die lijst groeide, van niet geheel realistisch (een moduleversie zodat je zelf een PolyBrute kon samenstellen) tot geniaal. Net op het moment dat veel bezitters al dachten dat Arturia de grote Brute opgegeven had, volgde de aankondiging van update 2.0, die uiteindelijk ook nog maanden langer op zich liet wachten dan verwacht. Maar nu ie er eenmaal is, blijkt dat de Fransen er enorm hun best op hebben gedaan. Wat is er allemaal nieuw?

Slimme features

De Settings mode lijkt misschien een onbenulligheidje omdat het geen nieuwe klankmogelijkheden biedt, maar is in feite de belangrijkste verandering van allemaal. Tot aan deze update moest je de MatrixBrute aan de computer hangen voor een flink aantal instellingen. Midikanaal, gedrag van de

info

- **Richtprijs:** € 2.000,-
- **Distributie:** Pro Media Connect, 0252 629365,
- **Internet:** www.promediainconnect.nl, www.arturia.com

cv-poorten, et cetera; het werkte alleen via Arturia's Midi Control Center. Leuk bedacht, maar helaas staat de muzikale geschiedenisboeken vol met dit soort oplossingen die een synth onbruikbaar hebben gemaakt of die in elk geval problemen voor de gebruiker veroorzaken. Ik noem de Yamaha DX200, Oberheim OB12 of recent de M-audio Venom als synths waarbij een deel van de functionaliteit door het niet updaten van verouderde software snel aan de horizon aan het verdwijnen is.

Gelukkig zal de MatrixBrute niet in dit rijtje terechtkomen, want sinds 2.0 zijn alle settings op de synth zelf te regelen via de slimme Settings mode. Je komt daar door het indrukken van zowel Preset, Seq als Mod switches, en via het sequencer display en de matrix is alles te regelen. Probleem van de synth is dat er eigenlijk geen groot display aanwezig is voor allerlei functies, en dat wordt hier heel creatief opgelost. Natuurlijk kun je 'm nog wel aan het Midi Control Center hangen (ook voor presets en dergelijke erg handig), maar mocht de boel ooit niet meer worden geüpdate, dan ben je er niet van afhankelijk en je hoeft niet altijd meer een pc in de buurt te hebben. Een even slimme nieuwe feature is preset compare: heb je een sound gemaakt, dan kun je 'm vergelijken met de vorige versie en je kunt een memory slot ook previewen voordat je een geluid erin opslaat. Kortom: de Brute heeft nu een edit-buffer, en dat maakt de kans dat je per ongeluk een sound overschrijft, een stuk kleiner.

Kroonjuweel

Tja, die matrix, hè, dat is toch wel het kroonjuweel van de synth. Hoe geniaal het ding ook werkt en hoe uitnodigend ook, wat mij steeds gek maakte was dat er maar vier bestemmingen vrij gekozen konden worden. Want alle standaardbestemmingen voor de lfo's en envelopes zijn natuurlijk leuk, maar de laatste vier vrije keuzeslots, waarin je letterlijk elke knop tot modulatiebestemming kunt bombarderen, zijn natuurlijk het spannendst. Hiermee kom je in het sounddesign-territorium van de modular. Natuurlijk is het leuk om je resonance of effectonderdelen te moduleren, maar echt leuk wordt het pas als je onderdelen zichzelf kunt laten moduleren (zo creëer je een soort van modulatie-feedback-loop) of circulaire modulatie, waarover we

het ook al bij de MicroFreak hebben gehad: onderdeel A moduleert B, en B moduleert A.

De matrix van EMS-synths zat vol met dit soort grappen, maar de MatrixBrute had eigenlijk alleen die vier toewijsbare slots om echt bijzondere dingen te doen. Waarom niet gewoon alle slots vrij toewijsbaar maken? Dat is precies wat Arturia heeft gedaan. Door van elk vrij slot nu een pagina met vier slots te maken, heb je ineens zestien vrije slots! En dat niet in plaats van, maar naast de al bestaande twaalf vaste bestemmingen. Kortom, je kunt je nu letterlijk een slag in de rondte moduleren, en het leuke is dat veel bronnen als de sequencer of lfo's allemaal midiclock-sync snappen, dus je kunt veel van de meest bizarre bewegingen in je sound ook nog eens relateren aan het tempo van je track. Hoe gaaf wil je het hebben?

Handigheidjes

Ook de sequencer is aangepakt. Om eerlijk te zijn was die altijd al best uitgebreid, maar het concept en de visualisatie ervan pakte mij op de een of andere manier nooit. Door een aantal nieuwe handigheidjes is het nu een stuk lekkerder werken. Zo kun je een stuk sneller delen van de sequence dupliceren, of de sequence langer maken. Hetzelfde geldt voor het inkorten: met een beweging verander je het aantal steps. Ook de rotate-functie, waarbij je een sequence een stap naar voren of achteren schuift is nieuw, en kan net het verschil maken tussen of iets werkt of niet. De Matrix arpeggiator werkt nu eveneens naar behoren: hiermee kun je een arpeggio tot op zekere hoogte bewerken alsof het een sequence is. Die sequencer is overigens nauw verweven met het hele modulatieverhaal. Zo kun je een spoor opnemen dat weer als modulatiebron terugkomt op de matrix, en is

Je kunt je nu letterlijk een slag in de rondte moduleren

ook het opnemen van beweging van de knoppen te automatiseren.

Eindeloze lol

Bij de laatste nieuwe functie kon ik me aanvankelijk weinig voorstellen toe ie werd aangekondigd: het zelf kunnen tekenen van lfo's. Het beeld dat me onmiddellijk te binnen schoot, was de Fairlight sampler, waar je met een speciale pen op de monitor waveforms kon tekenen. Of sommige software waarmee je met de muis allerlei bijzondere golfvormen kon maken, die dan altijd als pieoeeee of psssjjjj klonken. Leuk idee en onontbeerlijk in de audiorestaurentie waar je waveforms kunt bijtekenen om bijvoorbeeld clicks te verwijderen, maar als creatief instrument? Hmmmm...

De Brute beschikt al over een flink aantal golfvormen voor de lfo's, die ook nog eens op velerlei manieren kunnen worden bijgewerkt met parameters of andere modulatie. Als je nu alle knoppen tegelijk indrukt van alle waveforms, kom je in tekenmode, waarbij de matrix als het ware een groot tekenvel wordt.

Natuurlijk kun je allerlei bizarre golfjes tekenen en dat zal vast leuk klinken, maar eigenlijk moet je de matrix nu lezen als een stepsequencer, waarbij elke rij (a-i) staat voor een stap. Door elke stap verschillende waardes te geven, kun je sounds sequencen

specificaties

- analoge matrix synthesizer
- 256 presets
- 2 analoge vco's
- 1 analoge vco/lfo
- vco 2>1 hard sync
- noise generator
- 5 input audiomixer
- 12-24dB/oct Steiner Parker filter
- 12-24dB/oct ladderfilter
- 2 lfo's
- 3 envelope generators
- 16x16 matrix modulation
- 64-stapssequencer
- arpeggiator
- analoge effecten: stereo delay, delay, flanger, chorus, reverb
- 12 cv/gate-i/o's
- stereo audio-output
- audio-input
- midi- en usb-i/o's
- expression en sustain inputs

het oordeel

- + Preset Compare
- + 16 vrije mod-slots
- + Sequencer Rotate-functie
- + lfo's zelf tekenen

- geen

zonder de sequencer te gebruiken. Je kunt bijvoorbeeld de lfo aan pitch toewijzen of aan het filter, om zo ritmes of melodietjes te maken. Omdat je dit echter dus zonder de daadwerkelijke sequencer of arpeggiator doet, kun je die voor iets anders inzetten. Je kunt dus een sequence maken met een geluid dat al gesequencet wordt. Of een dergelijke lfo door een tweede getekende lfo moduleren, die op zijn beurt een sequencer aanstuurt, die weer de lfo rate van lfo 1 moduleert. Kortom: eindeloze lol, zeker ook omdat ook deze lfo's gewoon aan midiclock kunnen syncen. Ook doen de lfo's tegenwoordig aan triplets en dotted notes, dus allerlei vormen van swing zijn ook mogelijk.

Conclusie

Voor mij is de MatrixBrute met deze update een begeerlijker synth geworden. De boven beschreven grappen en grollen zijn normaal alleen mogelijk met een flink modular systeem en heel veel patchkabels; hier zijn het gewoon presets. En onderschat het gebruik ervan niet: doordat het allemaal midi-syncbaar is, is het ook buiten het experimentele circuit enorm bruikbaar. Ik kan je één ding beloven: als je er eentje koopt, ben je de komende tien jaar nog niet uitgespeeld. ■

INTERFACE XTRA

- **overview**
- **tutorials nieuwe functies in update**
- **diverse audiodemo's**
- **handleiding**
- **test uit Interface 207**

